

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 18 Julio, 2016

80 anys: fem memòria

Avui fa 80 anys. La societat espanyola va llevar-se aquell 18 de juliol de 1936 amb la mateixa normalitat amb què ho hauria fet avui, amb les mateixes il·lusions i rutines, encetant un dia que no havia de ser diferent de l'anterior. Aquella vida quotidiana de milions de persones, però, va veure's estroncada de sobte per un cop d'estat i una posterior guerra que va canviar el seu present, va modificar la història europea, i que encara ara impacta en la nostra consciència.

En ple segle XXI, la pau que vivim a casa nostra ens ha d'ajudar a entendre, doncs, fins a quin punt l'esclat d'aquell 18 de juliol va trasbalsar i arrabassar la trajectòria de tantes persones. Amb aquella guerra, no només es va abatre el present de milions de ciutadans, sinó que també es va arraconar el seu futur i el de les properes generacions. I precisament per això, perquè el seu record encara omple de sentit els nostres actes, és vital que avui, col·lectivament, els tinguem presents.

Cal tenir present que la Transició es va fer a partir d'un procés de reforma iniciat des de la legalitat institucional de la dictadura. Un dels peatges que es va pagar per tenir un estat més democràtic va ser l'oblit o la negació de preservar la memòria de les persones i de les entitats que van lluitar contra aquell règim totalitari. L'oblit dels protagonistes d'aquesta lluita. És evident que encara continuem tenint un deute amb el passat. Un dels déficits més greus de la Transició va ser la institucionalització de la desmemòria col·lectiva.

Ara és un bon moment per saldar aquest deute. La història ens reclama aprofundir en la coneixença de la nostra memòria per ajudar a construir la societat catalana del present i del futur: una societat de

RAÜL ROMEVA

CONSELLER D'AFERS
I RELACIONS INSTITUCIONALS
I EXTERIORS I TRANSPARÈNCIA

pau. Per això iniciem un projecte de país que prendrà força aquest vespre al Palau de la Música, amb la inauguració de la commemoració dels 80 anys de l'inici de la Guerra Civil, que ha d'esdevenir un gest massiu de memòria democràtica.

L'acte, que se celebra el mateix dia en què es recorda el cop d'estat contra la República, comptarà amb la participació de les institucions i entitats del país, i també amb la d'institucions franceses i del cos diplomàtic d'aquells països que van tenir una vinculació directa amb la guerra. Serà sobretot un homenatge als testimonis que en van patir les conseqüències en primera persona. S'enceta així un any seguit d'exposicions, jornades, recitals, cursos i tota mena d'activitats que s'escamparan per Catalunya i per l'exterior.

La commemoració dels 80 anys, tot i ser impulsada pel Govern, serà compartida en tot moment amb l'administració local catalana, amb les institucions de memòria històrica, de foment de la pau i dels drets humans, amb les universi-

tats i institucions acadèmiques, i amb totes les entitats de la societat civil catalana que s'hi sentin concernides. Volem fer memòria, i ho volem fer col·lectivament.

Han passat 80 anys, sí, però la guerra encara és viva. La guerra, com a concepte genèric més enllà de les nostres fronteres, no ha acabat. No només no ho ha fet en la nostra memòria, sinó tampoc en la quotidianitat de centenars de milers de persones que encara avui pateixen les conseqüències de la crueltat arreu del món o en fugen. La guerra que nosaltres recordem ara és la guerra que ells viuen avui.

Així doncs, en un món on encara trobem guerra, exilis, refugiats i camps d'internament, i on sembla que els partits d'extrema dreta i xenòfobs adquireixen cert protagonisme, entenem que les polítiques de memòria democràtica tenen una importància cabdal. Especialment, per donar eines als més joves per reconèixer els perills de les propostes antidemocràtiques i excloents que periòdicament apareixen.

Per tant, hi ha molta feina a fer. Una tasca que precisament volem ajudar a fer més àgil amb aquesta commemoració: d'una banda, el merescut record i el reconeixement a les víctimes de la guerra; i de l'altra, la posada al dia de polítiques de memòria que contribueixin fermament a la consolidació d'una pau global i sense caducitat.

Catalunya és un país de pau i vol continuar sent-ho. Les nostres constants aportacions al diàleg i a la fraternitat així ho demostren, i la nostra voluntat de tenir una nova presència internacional que pugui aportar noves idees al debat així ho certifica. Ara, la millor manera de continuar mostrant aquesta convicció és fent memòria i sent solidaris. Memòria de tot el que hem viscut i solidaris amb tots els que ho viuen.

**Hem de donar eines als
més joves per reconèixer
els perills de les propostes
antidemocràtiques
i excloents que apareixen**

► 18 Julio, 2016

¿EXISTE EN nuestro sistema de partidos la razón patriótica? Tengo muy serias dudas. El patriotismo a menudo está reñido con la mediocridad, puesto que si los mejores fueren patriotas, ocuparían los cargos y espacios que hoy saturan la mayor caterva de mediocridades que ha poblado la política española desde 1960. De la excelencia ni se habla, pero una

nuestros políticos no menos que esa escandalosa corrupción irredenta que nos desborda y avergüenza. Nadie ha acometido la catarsis inexcusable, salvo la excepción vergonzante de CDC en Cataluña, donde de la necesidad se ha hecho virtud con un ánimo contradictorio y suicida. Se han apresurado a enterrar, o encubrir, a su fundador **Jordi Pujol** –algunos de

realidad intrínseca en la cultura partidaria ¿No sería, acaso, mucho más efectivo renovar radicalmente las listas eliminando todas sus impurezas? No creo que los pecadores puedan revestirse en redentores. Lo cual sirve por igual al PP, al PSOE y a cuantos metieron mano de una u otra manera en la Caja Pública.

Tengo mis dudas de que este sistema de partidos esté capacitado para su propia renovación o catarsis. Demasiados intereses creados; demasiada mediocridad instalada; demasiados motivos para aferrarse a una teta nutricia que, fuera de este ámbito, casi nunca alcanzarían por sus carencias de capacidad, aptitud y excelencia... Deberían ser otros partidos y otras personalidades las que llevaran a cabo la gran purga del sistema, que amenaza con quebrarse por la carcoma que conlleva. Son otros los materiales que se requieren, y otras muy distintas las ideas, los intelectuales –que no producen sistemas–, los líderes –que andan a oscuras en sus talantes y en sus fórmulas–, otras culturas internas de partido donde se destierran los amiguismos y la sindicatura de mediocres sin criterio, usufructuarios tan sólo del «sí, mi amo» y

otras zarandajas nepotistas que potencian sólo aquellos que no sirven para otra cosa.

El pecado, la culpa, la orfandad es consecuencia de las élites lamentables, cuyo «dios es el vientre», que decía San Pablo, o la cartera, más próxima al corazón. Nada justifica la desatención de la exclusiva prioridad del bien general, de los intereses de la comunidad ciudadana. Y en razón de ello, se debería abominar de unos líderes o unos partidos políticos que son incapaces de sacrificar su egolatría, o sus personales conveniencias ante el imperativo patriótico: ese inexcusable Bien Común de los escolásticos. Un político sin sentido de la Justicia es un potencial ladrón, como dice San Agustín en su *Civitas Dei*. ¿Cómo se justifica sino, que no sean capaces de concertar un gobierno para España en más de medio año de componendas y disensiones? ¿Son conscientes estos archimediocres del daño que provocan a la Comunidad de los ciudadanos? Dudo que tengan claros los conceptos de Patria y patriotismo. Si es así, que se vayan cuanto antes y dejen su lugar a otros más dotados para la excelencia.

BULEVAR

**MANUEL
MILIÁN MESTRE**

La razón patriótica

nación –empresa con intereses de todos los ciudadanos– debería exigir la excelencia como punto de partida postergando consecuentemente a todos los oportunistas que saturan las listas de los partidos políticos y los gobiernos de nuestras comunidades autónomas.

Hoy corroe las entrañas de nuestro sistema democrático la esperpéntica mediocridad de

manera tan lamentable como el alcalde **Xavier Trias** en su día–, sin darse por enterados del *caso Palau*, eternamente pendiente de la Justicia, o de la multitud de miserias municipales que eran harto conocidas y acalladas ¿Podrán acaso subsistir en ese engendro del Partido Demócrata Catalán? Ni el hábito hace al monje, ni basta la nomenclatura para limpiar una

MEMÒRIA HISTÒRICA

Barcelona evoca el 80è aniversari de la guerra civil

EL PERIÓDICO
BARCELONA

«Jo vull la pau, però no vull l'oblit» és el vers de Màrius Torres que il·lustrarà, a partir de demà, 14 grans lones penjades de simbòlics edificis repartits entre els 10 districtes barcelonins amb motiu dels actes commemoratius de l'inici de la guerra civil. «El programa és auster però carregat de significat», assegura l'ajuntament en un comunicat.

No obstant, les commemoracions, organitzades pel comissariat de Programes de Memòria de l'ajuntament, comencen avui (19.30 hores) amb un acte poètic i musical, que es representarà simultàniament en 11 escenaris de diferents barris, entre ells al Palau de la Música Catalana, a Ciutat Vella, on es llegirà *Oda a Barcelona*, escrita per Pere Quart (Joan Oliver) a finals del 1936, en honor de la Barcelona revolucionària, abans de la interpretació de *Oda a l'alegria*, de Beethoven, la peça que aquell 18 de juliol de 1936 Pau Casals havia de dirigir en la inauguració de l'Olimpíada Popular, que no va arribar a néixer amb motiu del conflicte.

CAMPANYES // Les pancartes amb les paraules de Torres seguiran a la vista del públic fins al 29 d'aquest mes acompanyades de la llegenda *Barcelona in memoriam 19-07-1936 / 19-07-2016*. És una de les campanyes simbòliques empreses per l'ajuntament amb la intenció d'estendre als districtes un homenatge a les persones que van defensar la ciutat. Si la lletra és d'un poeta, la imatge d'aquesta campanya és la icònica fotografia de la milicià Marina Ginestà, captada el 1936 pel fotògraf alemany Hans Gutmann, a la terrassa del desaparegut Hotel Colón de la plaça de Catalunya. ≡

▶ 18 Julio, 2016

NACIONAL

P8

De Alfonso va donar informació falsa al jutge sobre Mas i Pujol

INVESTIGACIÓ • Va informar el magistrat i el fiscal del cas Palau sobre suposats comptes a Suïssa

CDC • L'exdirector de l'Oficina Antifrau també va demanar que s'escorcollés la seu de Convergència

De Alfonso va demanar a un jutge l'escorcoll a CDC

■ El llavors director de l'Oficina Antifrau de Catalunya va aportar-li informació falsa sobre comptes a Suïssa d'Artur Mas i de la família Pujol, el 2012 ■ El magistrat i el fiscal del cas Palau van descartar-ho

Agents de la Guàrdia Civil, registrant la seu de Convergència a Barcelona, l'agost de 2015, buscant comissions per ordre d'un jutge del Vendrell ■ JUANMA RAMOS

Mayte Piulachs
 BARCELONA

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya no només va ser una font d'informació per a alts càrrecs de la policia espanyola per embrutar els líders del procés sobiranista, com va revelar el comissari José Manuel Villarejo en seu judicial. Daniel de Alfonso va ser un peó actiu de l'operació Catalunya.

Destapades les claveres de l'Estat, a través de l'enfrontament entre el comissari Villarejo i el llavors cap d'Assumptes In-

terns de la Policia, Marcelino Martín Blas-Aranda, ara s'ha sabut que De Alfonso hauria intentat que el fiscal i el jutge del cas Palau ordenessin l'escorcoll de la seu de Convergència davant els dubtosos indicis que els seus líders cobraven comissions, segons fonts consultades per aquest diari. Era la precampanya de les eleccions catalanes del 2012, després d'una Diada històrica. Ni el fiscal anticorrupció Emilio Sánchez Ulled ni el magistrat Josep Maria Pijuan no van caure en el parany.

El director d'Antifrau, nomenat el juliol del 2011, anava acompanyat per un càrrec de la policia estatal. Tots dos aportaven al jutge una imatge d'un compte de Suïssa, des d'on suposadament el president de la Generalitat, Artur Mas, i la família Pujol cobraven comissions. No hi havia prou indicis ni fonaments sobre la seva veracitat. Fins i tot, Pijuan va titllar De Alfonso de "mentider". Mesos abans, l'estiu del 2012, la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal (Udef) de la policia espanyola ja va concloure

La denúncia del PSC, a Esplugues

Per ara, hi ha dues causes penals que podrien tirar endavant contra l'exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya per les seves polèmiques converses amb el ministre de l'Interior en funcions, Jorge Fernández Díaz, el 2014, i difoses ara per Público.es. La fiscal en cap de Barcelona, Ana Malgaldi, va ordenar vendre passat obrir diligències d'investigació per esbrinar si Daniel de Alfonso va malversar fons públics encarregant investigacions de polí-

tics i familiars per ser afins a la independència. Així ho va demanar ERC en la denúncia, que la fiscalia de l'Estat va remetre a la de Barcelona.

La segona denúncia és la del PSC contra De Alfonso per haver afirmat a TV3, que eren els socialistes qui havien filtrat les converses perquè se'ls estava investigant per finançament irregular. Davant la ubicació de TV3, és un jutjat d'Esplugues el competent d'assumir la denúncia i aviat resoldrà si l'admet a tràmit.

en el seu informe remès al jutjat que Convergència hauria obtingut comissions de Ferrovial a través del Palau. El 2013, el fiscal Sánchez Ulled ratificava en el seu escrit d'acusació "el pacte criminal" entre CDC i Ferrovial per haver desviat 6 milions al partit dels 18 que s'han pogut demostrar que va endur-se el president i lladre confès del Palau, Fèlix Millet.

El fracàs de De Alfonso no va fer desistir els caps de l'operació Catalunya. Dies després, el 29 d'octubre del 2012, el cap d'Afers Interns, Marcelino Martín, es va fer portar per un comissari al despatx del fiscal Sánchez Ulled. Li tornaven a col·locar l'informe fantasma del compte a Suïssa, i la petició d'escorcoll de CDC. Sánchez Ulled els va enviar al jutge del cas Palau.

Registre i Andorra

Frustrada la judicialització d'un cas contra Mas, *El Mundo* va publicar l'informe apòcrif atribuït a la Udef el novembre del 2012, enfangant les eleccions catalanes i qüestionant la professionalitat del fiscal i el jutge del cas Palau. Al desembre, el nou responsable de la Udef, a requeriment del jutge Pijuan, va negar l'autoria d'aquell informe.

Les investigacions sense empara judicial van continuar fins a fer diana. En ser descoberts, l'estiu del 2014, l'expresident Jordi Pujol va confessar que la seva família amagava una fortuna de vuit milions d'euros a Andorra. I l'agost i l'octubre del 2015, els fiscals anticorrupció Fernando Bermejo i José Grinda —directes de Madrid— van obtenir el permís d'un jutge del Vendrell per registrar la seu de Convergència a Barcelona, a la recerca de comissions, arran del cas destapat a l'Ajuntament de Torredembarra amb Teyco. ■

▶ 18 Julio, 2016

L'americana perduda

MEMÒRIA • La Generalitat commemora avui els 80 anys de l'inici de la Guerra Civil amb un gran acte al Palau de la Música que vol homenatjar les víctimes de tots els conflictes **PETJA** • Hi assistiran testimonis que van viure l'esclat de la guerra, com Alfons Cànovas, que el juliol del 1936 havia de participar en l'assaig de l'Olimpiada Popular que s'havia de fer a Barcelona

Anna Ballbona
BARCELONA

El 18 de juliol del 1936 Alfons Cànovas era, amb el seu germà, a l'estadi de Montjuïc, a l'assaig de l'Olimpiada Popular que havien de començar a Barcelona l'endemà, com a resposta als Jocs nazis que tindrien lloc a Berlín. L'Alfons, que ara té 98 anys, recorda que aquell dia els van avisar a corre-cuita que se suspenia l'assaig. "Haviem d'assajar la desfilada que havíem de fer, però l'assaig va quedar suprimit, vam baixar de l'estadi a corre-cuita, hi havia molta alarma", rememora. Tan ràpid va haver de tornar cap a casa, a la Barceloneta, que es va descuidar la seva americana blava. El poder de la memòria per fixar els petits detalls –molt significatius, d'altra banda– és fascinant: "Amb les presses recordo que em vaig deixar l'única americana de mudar que tenia; estàvem tan atabalats que me'n vaig oblidar; hi vaig tornar al cap d'uns dies però ja no la vaig recuperar."

Aquell mateix dia hi havia un altre assaig preparatiu de l'Olimpiada Popular que no s'arribaria a acabar per culpa de l'esclat de la Guerra Civil: Pau Casals era al Palau de la Música, amb la seva orquestra, l'Orfeó Gracienc i la soprano Conxita Badia: assajaven la *Novena Simfonia* de Beethoven. A mig assaig, va entrar al Palau de la Música un emissari de la Generalitat que els va anunciar la insurrecció militar contra la República que s'havia produït al nord d'Àfrica. Aleshores no ho sabien, però era l'inici d'una crua guerra que duraria tres anys i aquell assaig quedaria interromput, estroncat per sempre més.

Justament 80 anys després, aquell assaig s'acabarà, en un acte carregat de simbolisme que es farà avui, a dos quarts de vuit del vespre, al Palau de la Música. És la inauguració de l' ampli programa que la Generalitat dedica al 80 aniversari de l'inici de la Guerra Civil. L'acte pren com a fil conductor la figura del violoncel·lista Pau Casals i vol homenatjar totes les víctimes de la guerra i, al mateix temps, alçar un clam a favor dels valors universals de pau, justícia i reparació. L'actriu i cantant Helena Miquel, juntament amb els actors Toni Sevilla i Maria Rodríguez, dirigiran l'acte, que tindrà referències a escriptors com ara Pere Calders, George Orwell, Antonio Machado o Joan Sales, i tindrà

Un bombardeig a Barcelona el març del 1937, al Poble Sec ■ PÉREZ DE ROZAS / ARXIU HISTÒRIC DE LA CIUTAT

L'obertura de fosses. Diverses entitats memorialistes han aprofitat els 80 anys de la guerra per tornar a reclamar l'obertura de les fosses comunes (373 a Catalunya) per poder identificar 4.700 desapareguts, segons el cens oficial. També reclamen l'anul·lació dels consells de guerra franquista.

les actuacions musicals de l'Orfeó Gracienc, la Coral Carmina, l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Companyia Elèctrica Dharma.

Hi seran presents alguns testimonis de l'època, com el mateix Alfons Cànovas, que té la impressió que actua com aquest arriben "massa tard". "M'agradaria que actua similars es fessin a les escoles, per als infants", reflexiona. "Es va perdre bastant la consciència del que va ser la guerra; molts en guardem mal record i hem procurat que no es torni a repetir." L'Alfons va anar com a voluntari a la guerra, com els seus dos germans. Els tres van sortir-ne vius. "Hi vaig anar per esperit de llibertat, vaig veure que era una cosa

justa; a casa meva érem molt humils, i com que érem fills de treballadors, érem d'esquerra", comenta. El pare era de la CNT i el 19 de gener del 1938, quan era a l'hort que tenia a tocar de les vies properes a l'actual Museu d'Història de Catalunya, va ser víctima d'un bombardeig de l'aviació italiana. L'Alfons és un dels signants de la querella –via associació Altra Itàlia– contra l'estat italià pels bombardejos de la seva aviació feixista. "Demanem que, com a mínim, s'excusin i demanin perdó; no demanem venjança, perdono però no oblidó, perquè seria un mal fill si ho fes", afirma.

Qui també serà al Palau de la Música serà Roser Rosés (Barcelona,

1926), una dona que a finals del 1939 va formar part de l'última expedició d'infants republicans cap a l'URSS, per escapar, precisament, de la ferotgia dels bombardejos. Poc podia imaginar, aleshores, totes les penúries que, arran de l'esclat de la Segona Guerra Mundial, hi hauria de passar. Precissament aquest any, Roser Rosés ha recollit la seva història, un periple carregat de girs inospitats i –amb la tornada a la Barcelona franquista, el 1947–, de silencis, en un llibre, *Trenes tallades. Record d'una "nena de Rússia"*.

"El que es va perdre el 1939 va ser molt, va ser tot, espero que fem recompte i que ho recuperem", comenta, esperançada amb la possible independència de Catalunya. La Roser segueix amb el cor encogit la crisi dels refugiats. "Malgrat les circumstàncies, jo vaig ser molt ben atesa, i ara veig que deixen morir la gent sense més ni menys... És molt inhumà", assenyalava. La Roser ha

La commemoració al Palau recordarà Pau Casals i l'assaig musical estroncat pel cop d'Estat de Franco

format part del Consell de Savis del Museu d'Història de Catalunya, que ha fet xerrades a escoles i instituts per donar a conèixer la guerra i les conseqüències que va tenir.

Han confirmat l'assistència al Palau algunes autoritats franceses, com ara el president de la regió Llenguadoc-Rosselló-Midi-Pyrénées i antic vicepresident del Parlament Europeu, Gérard Onesta. Una presència plena de significat perquè França va ser la destinació de molts republicans, camí de l'exili.

Avui se succeiran els actes de record d'aquesta efemèride. El Memorial Democràtic, junt amb el Comitè per la Commemoració pel 80è aniversari de les Olimpíades Populares, han editat 1.000 cartells que reproduïen els que anunciaven l'Olimpiada del 1936, i al final de l'acte del Palau faran una enganxada de cartells. Hi participaran persones inscrites a aquella Olimpíada i ciclistes del Club Clarion, de Londres, el més antic del món. També avui es fa a la Universitat de Barcelona, organitzada pel Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya i l'Observatori Europeu de Memòries, una jornada al voltant de com la ciutat va esclafar el cop, el 1936. ■

► 18 Julio, 2016

Barcelona celebra por primera vez en democracia el inicio de la Guerra Civil

«Queremos la paz, pero no el olvido», es el lema elegido por Colau para conmemorar el alzamiento

M. ESPANYOL - Barcelona

Entre 1936 y 1975, año en que el general Franco exhaló su último suspiro, el 18 de julio era Fiesta Nacional. El régimen conmemoraba «la iniciación del glorioso alzamiento nacional». Cuarenta y un años después, Barcelona, curiosamente con el gobierno más de izquierdas desde la restauración de la Democracia, conmemorará el aniversario del inicio de la Guerra Civil. «Queremos la paz, pero no el olvido», es el lema que

ha elegido el gobierno de Ada Colau para celebrar el 80 aniversario del golpe militar.

El gobierno municipal ha preparado actos en toda la ciudad y una declaración institucional que se colgará en 520 columnas de publicidad. Arrancarán esta tarde a las 19.30 horas con un acto institucional en el Palau de la Música, que incluye un recital poético y musical en el que se leerá el «Oda a Barcelona» que Joan Oliver Pere Quart dedicó a la esperanza y la valentía de la Barcelona revolucio-

naría de los años de la guerra. «Barcelona, esdevindràs, sí vols, la capital activa, d'una pàtria novella de rels velles, quasi felix, penosamente fecunda. Mestreissa sobirana, sola en ton clos obert com una rosa dels vents, als vents de mar, de terra», reza una estrofa del poema. Tras esta lectura, se interpretará el célebre «Himno de la Alegría» de Beethoven. Además de en el Palau de la Música, se podrá vivir este recital en otros once escenarios de la ciudad a la misma hora. Mañana se desplegarán lo-

nas de gran tamaño en 14 edificios o sedes municipales para recordar la efeméride.

El primer teniente de alcalde, Gerardo Pisarello, explicó que para hoy y mañana hay actos en todos los distritos. La intención del

EL PP VE «AMNESIA SELECTIVA» EN EL MANIFIESTO QUE HOY SE LEERÁ EN TODOS LOS DISTRITOS

Ayuntamiento es «recordar los hechos del 18 y 19 de julio de 1936, cuando se produjo el alzamiento contra la legalidad republicana y recordar también los hechos que se desencadenaron, como el surgimiento de movimientos populares y feministas que demostraron que se podía gestionar la ciudad de otra manera».

La imagen de la conmemoración es la fotografía de la joven miliciana, periodista y traductora, María Ginestà, hecha por Hans Guttmann el 21 de julio de 1936. También se conmemorará la Olimpiada Popular, contrapropuesta republicana a los JJ. OO. del Berlín de Hitler.

Pese a que el Ayuntamiento quiere honrar a «todos los muertos sin distinción», desde el PP, Alberto Fernández ve «amnesia selectiva y no memoria histórica en el manifiesto que se leerán hoy en todos los distritos».

Imagen de la Olimpiada Popular que celebraron los republicanos como contrapropuesta a los JJ. OO:

Cartel para
conmemorar
de la Guerra
Civil con la
imagen de
Marina Ginestà

► 17 Julio, 2016

Interior creó la 'policía política' en 2012 con 70 agentes de la lucha contra ETA

La secreta 'Brigada de Análisis y Revisión de Casos' podría desaparecer ya

La BARC, creada por el ex director adjunto del cuerpo, Eugenio Pino, va descontrolada desde hace unos meses

M. SÁIZ-PARDO Colpisa, Madrid

Ha recibido multitud de nombres, entre ellos 'policía política', 'policía patriótica', 'policía antiindependentista', 'cloacas del Estado', 'fontaneros del CNP', 'el pequeño CNI' o, incluso 'la CIA de Cosidó', quizás el nombre más desafortunado porque el director general de la Policía jamás ha podido (o ha querido) controlar este grupo, que desde hace meses está absolutamente descontrolado, y que fue creado por el recién jubilado director adjunto operativo del cuerpo, Eugenio Pino, con la aquiescencia del Ministerio del Interior.

Su nombre oficial, sin embargo, es otro y no da pistas sobre su cometido. La mayor parte está o ha estado adscrita o relacionada directa o indirectamente con la Brigada de Análisis y Revisión de Casos (BARC). "Aunque ni mucho menos todos los agentes de la BARC se dedican a asuntos turbios", reconocen diversas fuentes de la seguridad del Estado.

La BARC es tan misteriosa que nada o casi nada ha trascendido de ella. La versión oficial del Ministerio es que esta brigada responde a su nombre y tiene como propósito exclusivo el de reabrir casos que están a punto de prescribir, como los casi 500 homicidios sin autor conocido en España. Interior mantiene que esta brigada no tiene la más mínima orientación política y que su único objetivo es el de los casos sin resolver de gran impacto social, como el de Marta del Castillo.

Bajo Asuntos Internos

Pero Colpisa ha logrado contactar con agentes que han trabajado en esta brigada y con otro grupo de funcionarios, cercanos a la actual cúpula del cuerpo, y que conocen su verdadero funcionamiento. Nació en la primavera de 2012, solo unos meses después de la llegada del PP al poder. Para comenzar, se destinaron 70 agentes de los servicios de Información de la Policía, que hasta entonces se habían dedicado a la lucha contra ETA. No hubo concurso público. Todos fueron nombramientos de libre designación con tentadoras mejoras salariales.

Eso fue entonces, porque su actual plantilla es, como todo lo referido a la BARC, una incógnita, ya que desde el primer momento el Ministerio del Interior la hizo depender de la Unidad de Asuntos Internos (AAII). Ahí se presenta la primera incongruencia que revela su carácter irregular ya que la BARC pasó a estar bajo la tutela de AAII a pesar de que sobre el papel esta brigada nada iba a tener que

Una buena parte de sus miembros, ya jubilados o a punto de hacerlo, está tras los casos turbios que han saltado a los medios

ver con la investigación de policías corruptos, sino con la reapertura de casos a punto de prescribir y habría tenido que encajarse en el organigrama de la Policía Judicial.

No fue así, explican responsables policiales, porque solo con la adscripción a Asuntos Internos se podía garantizar el blindaje, su composición, personal y estructura. El catálogo de puestos de trabajo de todas las brigadas de Asuntos Internos, como también ocurre con el Centro Nacional de Inteli-

gencia (CNI), es secreto. El paraguas de AAII permitió soslayar los concursos de méritos y la publicidad de su plantilla. Ni un solo dato público sobre su presupuesto.

La BARC pasó a estar dirigida por el que entonces era uno de los hombres de más confianza de Pino, el jefe de Asuntos Internos, Marcelino Martín-Blas, hoy fuera de ese departamento. Martín-Blas es ahora el jefe de una de las facciones de las guerras de comisarios. Se ha convertido en el mayor enemigo de la cúpula más próxima al PP del cuerpo y sus enfrentamientos con el polémico comisario de Asuntos Especiales, José Manuel Villarejo, han dejado de ser un asunto de puertas adentro.

La mayoría de los comisarios, inspectores jefes y altos cargos de

Interior que han aparecido en las últimas semanas relacionados con esa guerra en la Policía, aireada por las filtraciones de las conversaciones entre el ministro Fernández y el ya exjefe de la Oficina Antifraude de Cataluña, Daniel de Alfonso, se movieron en la BARC.

Según coinciden las fuentes consultadas, de esa camarilla, hoy dividida y a punto de desaparecer porque muchos de sus componentes están jubilados o a punto de hacerlo, surgieron los ya conocidos informes apócrifos y turbios casos que saltaron a los medios de comunicación conocidos después como *operación Cataluña*. Por ejemplo, el intento de involucrar a Artur Mas con cuentas en el extranjero; las presiones a la Fiscalía para que registrara la sede de Con-

vèrgencia por el *caso Palau*; las investigaciones extrajudiciales sobre la agencia de detectives en el *caso 3*; las escuchas ilegales en el *caso pequeño Nicolás*; las irregularidades en las pesquisas del *caso Gao Ping*; el denominado *informe P.I.S.A.* (Pablo Iglesias Sociedad Anónima) para involucrar a Podemos en un caso de financiación irregular; las conspiraciones sobre el ático de Ignacio González; las investigaciones sobre la presidenta del Parlament, Carmen Forcadell; la falsa cuenta en Suiza del exalcalde de Barcelona Xavier Trias... o incluso el *caso Falsán*, el del chivatazo a ETA, donde agentes de Asuntos Internos reabrieron las investigaciones para intentar, sin éxito, involucrar a la anterior cúpula socialista de Interior.

De izda. a dcha, el comisario Eugenio Pino, el director de la Policía, Ignacio Cosidó; y el ministro Fernández Díaz, en una comparecencia conjunta. REUTERS

Los papeles más comprometedores de la BARC

Dos documentos revelan la extrañeza de esta brigada, que tiene órdenes de secretismo absoluto

M. S. P. Colpisa, Madrid

La Brigada de Análisis y Revisión de Casos (BARC), a diferencia del resto de unidades de la Policía, apenas genera documentos oficiales y públicos. Todo es secreto, a pesar de que la reapertura de ca-

sos sin resolver no tendría que tener un marchamo reservado. En los últimos años solo dos papeles relacionados con la BARC han visto la luz, y los dos textos lo que hacen es remarcar lo extraño de esta brigada.

El primero fue obra del propio Eugenio Pino, ex número dos del cuerpo, en mayo de 2015 y ordenaba a las unidades de todo el cuerpo que debían colaborar con la BARC en reabrir investigaciones, pero todo debía estar bajo la "dirección, coordinación y supervisión" de él mismo, según la or-

den interna. Los datos solo debían entregarse por "conducto directo", solo "a través de la Unidad de Asuntos Internos" y "sin comunicaciones a órganos intermedios". O sea, saltándose las jerarquías de la institución.

El segundo es igualmente inquietante. Está fechado el 11 de noviembre de 2014, y es la convocatoria para un puesto de Asuntos Internos, pero con un perfil que nada tenía que ver con la investigación de policías 'podridos'. AAII buscaba policías con estudios y especializados en investi-

gación de corrupción política. El llamamiento era para funcionarios con "conocimientos o experiencia en la investigación de "delincuencia económica y fiscal" y "blanqueo de capitales". Y con una habilidad muy especial, "conocimiento de idiomas", especialmente si eran de las "lenguas cooficiales de España". Un requisito que, según las fuentes consultadas, es totalmente baladí para investigar a policías bajo sospecha porque en el cuerpo "prácticamente nadie" habla en otra lengua que no sea castellano.

17 Julio, 2016

Barcelona commemora la Guerra Civil

■ L'Ajuntament programa demà actes poeticomusicals als deu districtes ■ Amb el lema 'Jo vull la pau però no l'oblit', el consistori vol homenatjar el bàndol republicà

Ivan Vila
 BARCELONA

Com ja va fer a l'abril amb el 85è aniversari de la Segona República, l'Ajuntament de Barcelona té programats un seguit d'actes entre demà i demà passat per commemorar el 80è aniversari de l'inici de la Guerra Civil. El consistori vol recordar l'aixecament militar i també els moviments revolucionaris que com a reacció hi va haver a Barcelona, que, en paraules del primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, "van mostrar també que hi havia formes diferents de gestionar la vida quotidiana i l'economia, i de participar políticament". "Aquests són valors amb els quals aquest govern continua plenament compromès", va concloure.

L'Ajuntament té programats per demà a dos quarts de vuit del vespre actes simultanis en cadascun dels 10 districtes de la ciutat, que també es faran coincidir amb l'acte institucional que la Generalitat organitza al Palau de la Música Catalana. Als districtes es llegirà *Oda a Barcelona*, el poema de Pere Quart dedicat a la Barcelona revolucionària, i des-

prés s'interpretarà l'*Oda a l'alegria*, el quart moviment de la novena de Beethoven, el que Pau Casals anava a assajar el 18 de juliol del 1936 amb vista a un concert que feia l'endemà quan el van avisar de l'esclat de la guerra.

La commemoració inclourà també el desplegament de 14 lones en diferents edificis municipals que inclouran la icònica fotogràfica que de la miliciàna Marina Ginestà va fer Hans Gutmann i, com a lema, un vers d'un poema de Màrius Torres: *Jo vull la pau –però no vull l'oblit*. Les lones estaran penjades del 19 al 29 de juliol. Aquest mateix vers obre la declaració del govern municipal sobre la commemoració, que es penjarà en 520 columnes publicitàries.

El paquet d'iniciatives es completa amb un record de la frustrada Olimpíada Popular, que l'estiu del 1936 s'havia de celebrar a Barcelona. També el dia 19, es desplegarà una instal·lació fotogràfica sobre aquest esdeveniment a la part alta de l'avinguda del Portal de l'Àngel i s'inaugurarà una exposició del mateix tema a l'Estadi Lluís Companys de Montjuïc. ■

Barcelona, bombardejada el març del 1937 ■ ARCHIVIO MILITARE DELL'AERONAUTICA ITALIANA

17 Julio, 2016

Tribuna

Francesc Sanuy. Advocat

Per la política al diner

En aquests moments de perplexitat que ens ha tocat viure, hi ha, enmig de les incerteses, algunes coses que semblen indiscutibles. Per exemple, que José María Aznar ha quedat totalment desprestigiad, principalment per la seva actuació en la reunió de les Açores amb Tony Blair i Bush on, tal com s'ha demostrat, els participants van manipular els fets per beneir una intervenció bèl·lica justificada amb mentides interessades que no s'ajusten a la realitat. Toni Blair ja ha reconegut l'evidència i s'ha excusat per haver justificat una guerra que no tenia cap justificació. Per molt menys d'això, és a dir, per una simple crítica a les seves discutibles activitats de negocis privats amb el seu soci i amic íntim, Miguel Blesa, company d'oposicions conjuntes a inspector tributari (tots dos a Valladolid), veïns de replà a la mateixa escala, l'Aznar, ja situat al PP, em va presentar una querella pagada per la Fundació FAES, reserva doctrinal del PP i entitat més subvencionada de tot Espanya.

AIXÍ, GRATIS 'ET AMORE', SENSE desemboscar ni una pesseta pròpia, em va forçar a pagar la meua defensa i, a continuació, gratis per a ell, va retirar la querella però ja m'havia costat la broma un milió de les antigues pessetes. Ja veuen fins a quin punt pot arribar la cobdícia, i la incompareixença després d'haver causat el mal. Tanmateix, el moment culminant de l'actuació d'aquesta parella va ser la designació de Blesa com a president de Caja Madrid, i després la transformació de l'entitat en Bankia, un dels escàndols més greus de la història financera del país amb embarcacions recreatives, biquinis, mansió de jardins i piscines a Miami per rebre-hi convidats. Per tant, la crítica a Aznar estava ben justificada, igual que els seus negocis amb el sanguinari terrorista i assassí Muamar el Gaddafi, que

tenia una societat amb AGAG el gendre d'Aznar. Un noi molt espavilat, pel que es veu, atès que cobra 100 milions d'euros a l'any per dirigir unes curses de cotxes elèctrics que patrocina el senyor Flavio Briatore, titular d'una discoteca de Sardenya, on organitzen orgies de polítics molt fotografiats.

EN FI, TOT UN CÚMUL DE VIRTUTS que adornen la societat de l'organitzador d'orgies íntim dels Aznar. En resum, que a part de la llista d'invitacions a la boda de la filla estem, doncs, parlant d'una família que, a part dels negocis amb criminals de guerra, assassins i proxenets col·locats en negocis aparentment esportius, té entre els fills bones col·lo-

cacions en forma d'inversió, com ara el fons Cerberus britànic, que, com a principal presència al mercat espanyol, té el mèrit inqüestionable d'haver aconseguit l'exclusiva del govern espanyol per a la liquidació d'habitatges de propietat oficial. Vaja, que a l'entorn d'Aznar, en el terreny públic i en el privat, no hi ha un pam de net i que la família en bloc s'ha dedicat a l'afany de lucre en maniobres de negocis amb auspici, impulsats i duts a terme a través de la directa intervenció del govern, de la FAES, del PP i de tot l'etcètera que comporta la manipulació del poder el servei d'uns interessos particulars il·legals per als governants i repugnants pels procediments utilitzats.

COM A EVOCACIÓ I COM A IMATGE inesborrable, sempre guardaré a la memòria una nit en què, en tornar a la meua modesta caseta de Fornells –Menorca (on passo les vacances d'estiu des de fa mes de 40 anys)– em va aturar un policia per identificar-me i, en dir-li que anava allà al costat, a casa meua, es va excusar explicant-me que Aznar i la senyora Botella estaven sopant a la terrassa contínua. Vaig fer un cop d'ull suficient per veure a la terrassa d'en Millet l'home que va prostituir el Palau de la Música i el va convertir en una màquina de recaptar diners i comissions en part destinats al PP (obres de l'arquitecte Tusquets, que també participava del sopar), als socialistes per facilitar el projecte d'hotel al costat del Palau i un simbòlic donatiu a una Fundació convergent. Allà, a Menorca, va néixer la vicepresidència de FAES Catalunya per al líder de l'Orfeó Català. I es va fer palesa la forma d'actuar d'aquell lamentable personatge que va tenir accés a la presidència d'un país que no es mereixia tanta corrupció visible dels poders públics. Reitero, doncs, el que vaig dir i que el temps ha tornat a demostrar.

“A l'entorn d'Aznar, en el terreny públic i en el privat no hi ha un pam de net i la família en bloc s'ha dedicat a l'afany de lucre en relació amb el poder

17 Julio, 2016

CITES de la setmana

Música

IGNACIO OROVIO

L'EUROSOUL ARRIBA AL GREC. Myles Sanko és conegut com *the lovechild of soul music*, el fill natural del soul. Amb només un disc, *Forever Dreaming*, aquest ghanès instal·lat a la Gran Bretanya s'ha convertit en una referència ineludible del soul actual i actua al teatre Grec.

TEATRE GREC. 17/VII. 22 HORES. 15 A 25 €

PIANO AL GUITAR. Per tancar el Guitar Festival, el piano de Ludovico Einaudi oferirà el seu últim disc, *Elements*, que va sortir el 2015 i en el qual combina amb el seu mestratge habitual piano, corda i maquillatge electrònic.

AUDITORI DEL FÒRUM. DILLUNS 18/VII, 21 HORES. 48 A 90€

UNA NIT AMB MANOLO. Manolo García ja és un clàssic del rock espanyol. El 23 de juliol actua a Sant Feliu de Guíxols precedit d'una de les veus originals del rock en ca-

talà, Ivette Nadal.

FESTIVAL PORTA FERRADA. 23/VII, 22 HORES. DE 38 A 48 €

EL SALT D'ALA.NI. Aquesta excorista de Damon Albarn i d'Andrea Bocelli vola en solitari. Pot. La seva veu, que ha estat comparada amb la de grans dives com Billie Holliday o Dee Dee Bridgewater, visita el Jamboree, que celebra el seu concert número 24.800.

JAMBOREE. AVUI, 21.30 HORES. 22 € EN TAQUILLA, 18 € AL WEB

RIHANNA. Aquesta setmana hi ha *mainstream*. Per als aficionats a les celebritats, Rihanna presenta AntiWorld Tour.

PALAU SANT JORDI. 21/VII, 21.30 HORES. DE 51 A 249 €

SANTA GUITARRA. Santana és "el guitarrista". Actua el dia 23 a Cap Roig, on presenta *Santana IV*, el seu últim disc, presentat a l'abril. Ha venut més de 90 milions de discos i té una desena de premis Grammy.

FESTIVAL DE CAP ROIG. 23/VII. 22 HORES

Teatre

JUSTO BARRANCO

TORNA CLARA SEGURA. Un dels èxits de la temporada, el monòleg *Conillet*, de Marta Galán i protagonitzat per Clara Segura, torna per mostrar els pensaments d'una dona a qui no li surten els números amb el temps. Una dona al límit. I tot un festival interpretatiu.

TEATRE ROMEA. DEL 19/VII AL 5/VIII

MOLT MÉS 'RHUM'. *Rhum*, l'homenatge al pallasso Joan Montanyès, *Monti*, va aconseguir tal èxit que ara arriba *Rhumia*, la segona part d'aquesta *biologia clownesca* dirigida per Martí Torras i en què el músic, clown i artista plàstic Mauro Paganini pren el relleu de Guillem Albà.

TEATRE LLIURE. DEL 20 AL 24/VII

ANDRÒGINS I MONSTRES. Un ésser andrògin es pregunta en escena per les barreres entre els gèneres i mostra com la societat considera monstres els que no encaixen

amb una categoria determinada. És *MDLSX*, una proposta multidisciplinària de la companyia italiana Motus que barreja realitat i ficció.

MERCAT DE LES FLORS. 20 I 21/VII

DOTZE ANYS DE GIRA. Música, poesia i virtuosisme s'uneixen a *Circus Klezmer*, el muntatge de circ contemporani català més vist al món. Després de 12 anys de gira, el muntatge d'Adrián Schvarzstein inspirat en l'alegre música jueva centreeuropea i en Chagall s'acomiada al Grec.

TEATRE GREC. 21/VII

LA PATERNITAT, OFICI DIFÍCIL. Un polític descobreix a internet que la seva filla fa coses que preferiria no saber. Ell es pensava que la seva educació moderna era la bona. Ara descobrirà la realitat a *El bon pare*, una comèdia inquietant de David Plana amb Lluís Soler, Teresa Vallicrosa, Georgina Latre i Jaume Madaula.

TEATRE BORRÀS. DEL 21 AL 31/VII

PLATONOV

FESTIVAL GREC. TEATRE LLIURE
22 I 23/VII

Entre la programació del Festival Grec d'aquesta setmana destaca el *Platonov* del director flamenc Luk Perceval, que ha condensat l'obra mestra de joventut de Txékhov en poc més d'hora i mitja. Per Perceval, *Platonov* és la malenconia. Nou actors i un pianista transmeten tota la intensitat d'uns personatges al caire de l'abisme, que no poden expressar el que els devora per dins i sotsobren en la tragèdia del silenci. El director ha fet que aquesta obra sobre l'amor i els seus límits comenci abans del suïcid del protagonista per mostrar un viatge per la seva història, les opcions que ha pres, la seva insatisfacció perpètua, atrapat en l'amor per diverses dones.

PHILE DEPPEZ

Història

JOSEP PLAYÀ MASET

ACTE POÈTIC I MUSICAL. Demà dilluns, a les 19.30 hores hi haurà un concert al Palau de la Música per rememorar el concert que Pau Casals no va poder fer com a obertura de l'Olimpiada Popular del 36, organitzat pel Memorial Democràtic i la Generalitat. Simultàniament, l'Ajuntament de Barcelona ha programat en onze escenaris diferents, distribuïts per tota la ciutat, la interpretació de l'*Oda a l'alegria*, de Beethoven, per part diferents quartets i orquestres. L'acte començarà a les 19.30 h amb la lectura del poema *Oda a Barcelona*, de Joan Oliver.

AVUI, DILLUNS, A LES 19.30 H. PALAU DE LA MÚSICA I ESCENARIS D'ONZE DISTRICTES DE BARCELONA.

PRO OLIMPIADA. Una instal·lació fotogràfica, obra de l'artista Ricard Martínez, que reproduïx a mida real la caseta que havia d'acollir els atletes de l'Olimpiada Popular es desplegarà al Portal de l'Àngel. A

més es podran visitar dues exposicions referides a aquest esdeveniment, una a la seu de CC.OO. a la Via Laietana, i una altra a l'estadi Lluís Companys, a càrrec de la Fundació Alternativa i Open Camp.

DIA 19. A LES 17 H. AV. PORTAL DE L'ÀNGEL

FOTOGRAFICA ICÒNICA. L'Ajuntament col·locarà 14 lones de grans dimensions a diferents edificis de Barcelona amb el text "Barcelona in memòria 19.07.1936 - 19.07.2016", i un vers de Màrius Torres escrit el 1942: "Jo vull la pau, però no vull l'oblit". Aquestes lones tenen com a protagonista la jove miliciana Marina Ginestà i Coloma, fotografiada per Hans Gutmann (Juan Guzmán) el 21 de juliol del 1936, amb Barcelona de fons. També es col·locaran 520 columnes publicitàries amb una declaració que recorda els fets de fa 80 anys, lamenta totes les morts sense distinció i honra els qui van defensar la ciutat.

DIA 19. LONES A BARCELONA (FINS AL 29 DE JULIOL)

Clàssica i dansa

JUSTO BARRANCO

LA FLAUTA MÀGICA, ENCARA MÉS MÀGICA. Una de les grans òperes de Mozart, la fantàstica i atapeïda de simbolismes *La flauta màgica*, arriba al Liceu en una versió de la Komische Oper de Berlín que fa quatre anys que viatja i triomfa per tot el món. És una versió amb direcció escènica de Barrie Kosky i Suzanne Andrade on l'escenografia es basa en prodigioses projeccions animades que confereixen al muntatge una estètica de pel·lícula de cinema mut.

GRAN TEATRE DEL LICEU. DEL 18 AL 28/VII

LA DANSA DEL MÉS ENLLÀ. La companyia Mar Gómez estrena al Grec *Así en la tierra como en el cielo*, un muntatge de dansa amb molt d'humor. Perquè, què passaria si l'eternitat fos una còpia ampliada de la vida que ja portem actualment? I si això no s'acaba mai? I si després de la mort hem de fer-nos les mateixes preguntes i suportar els mateixos inconvenients però de

manera perpètua? L'existència és una broma infinita? La resposta es pot trobar al Mercat de les Flors.

MERCAT DE LES FLORS. 21 I 22/VII

TON KOOPMAN, A BACHELONA. Ton Koopman torna al festival Bachelona. El clavicinista i organista l'inaugura amb el prestigiós bariton holandès Klaus Mertens. Serà un concert de format especial: quatre instruments en escena (dos clavicèmbals, un orgue i un piano forte) convidaran a recórrer la música del XVIII –Händel, Bach, Haydn i Mozart– amb totes les seves textures sonores i la riquesa tímbrica dels instruments d'època.

L'AUDITORI. 21/VII

EL COR JOVE I ELS 'CARMINA BURANA'. El Cor Jove de l'Orfeó Català interpreta *Carmina Burana*, uns càntics profans del segle XIII que Carl Orff va immortalitzar amb la seva música.

PALAU DE LA MÚSICA. 19/VII

17 Julio, 2016

ELIANNE ROS
 Barcelona

18 de juliol del 1936. Palau de la Música Catalana. Pau Casals dirigeix la seva orquestra i l'Orfeó Gracienc. Interpreten, sense públic, l'últim moviment de la *Novena* de Beethoven mentre als carrers s'aixequen les barricades. L'inici de la guerra civil espanyola obliga a suspendre el concert d'obertura de les Olimpíades Popular previst per a l'endemà.

18 de juliol del 2016. Palau de la Música Catalana. L'Orfeó Gracienc entona les mateixes notes de l'*Himne de l'alegria* amb el pati de butaques atapeït mentre Síria es dessagna després de més de cinc anys de guerra civil.

Uns 4,8 milions de refugiats sirians esperen que Europa els allargui la mà, aliens al concert amb què, demà, arrenquen els actes de commemoració dels 80 anys de l'inici de la batalla fratricida en què es van perdre més de 200.000 vides i 450.000 persones van marxar a l'exili. Tot i que simbòlicament hi seran presents. "Volem fer memòria col·lectivament. Han passat 80 anys, però les guerres no s'han acabat. Milions de persones pateixen avui el que es va patir aquí", va recordar el conseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva, a la presentació d'un programa de "dimensió internacional".

L'acte del Palau també ret tribut a Pau Casals i a uns músics el coratge dels quals en moments extremament difícils continua sent una lliçó moral. Aquell 18 de juliol del 1936 es va fer al Palau l'últim assaig per al concert d'obertura de l'Olimpiada Popular de Barcelona, esdeveniment esportiu d'oposició als Jocs Olímpics de Hitler a Berlín, que havia de tenir lloc el 19 al Teatre Grec de Montjuïc. Casals va estar a punt de no arribar-hi. Segons explica a les seves memòries el llavors director de l'Orfeó Gracienc, Joan Balcells, al matí va rebre una trucada que li anunciava que l'assaig quedava suspès perquè el mestre no es podia desplaçar des de Sant Salvador –el barri marítim del Vendrell on tenia casa seva– a causa de la presència d'*elements armats* a la carretera. Els trens tampoc no funcionaven. Al cap de poca estona, li van comunicar que Casals anava cap a Barcelona. "Llavors, com vam poder, ho vam comunicar als orfeonistes, malgrat que no sabíem com evolucionarien les coses. No hi van anar tots, però sí una bona part", escriu Balcells. Segons la versió del director, el conseller de Cultura de la Generalitat, Ventura Gassol, va ser qui ho va anunciar: "Les forces del Marroc s'han alçat i tot és molt greu (...), per tant, hem decidit suprimir l'assaig i la sessió del Teatre Grec". A les biografies de Casals a càrrec d'Albert G. Kahn i Josep M. Corredor se cita un *emissari* de la Generalitat. Casals recorda a Kahn que, cinc anys abans, havia dirigit la *Novena simfonia* a Montjuïc per celebrar la proclamació de la República i que ho havia de tornar a fer en una cerimònia oficial titulada *Celebració per la pau al món*. La guerra ho va truncar tot. "No oblidaré mai aquell dia", diu Casals.

Aquest és el seu relat commovedor: "Quan el cor estava a punt de pujar a l'escenari un home va entrar corrent a la sala. Em va donar un sobre i, sense respiració, em va dir: 'Es del ministre Gassol. S'espera un alçament a la ciutat d'un

Pau Casals dirigint la seva orquestra al Palau de la Música el 1934

El concert més llarg de la història

R
 EL REPORTATGE

El 18 de juliol de 1936 Pau Casals assaja la 'Novena' de Beethoven al Palau per obrir l'Olimpiada Popular. El concert torna 80 anys després

moment a l'altre'. (...) En veu alta vaig llegir el missatge a l'orquestra i al cor i vaig dir: 'Estimats amics, no sé quan tornarem a estar junts. Com un adéu de cada un als altres, podem tocar el final?'. I van contestar: 'Sí, toquem el final!' L'orquestra va tocar i el cor va cantar com no ho havia fet mai. Les llàgrimes no em deixaven veure les notes. M'acomodava dels meus amics, eren com la meua família".

Per a la cèlebre solista Conxita Badia, seria la seva última interpretació abans de la guerra. El mestre descriu a Corredor els seus sentiments mentre el cor entonava "tots els homes es juren germans allà on estens les teves suaus ales": "Quin contrast! Nosaltres cantàvem l'himne immortal a la germanat mentre als carrers de Barcelona –i altres ciutats– es preparava una lluita fratricida, que havia de sumir en el dol centenars de milers de famílies espa-

nyoles". I afegeix: "Aquella nit, quan tornava amb cotxe a Sant Salvador, amb l'angoixa davant la tragèdia imminent, vaig fer la promesa de dirigir la *Novena* a Barcelona i Madrid tan aviat com ressorgís la concòrdia". No va poder tornar mai. "Casals no es va recuperar mai, la guerra va fer que se n'anés en orris el projecte de quedar-se al seu país dirigint l'orquestra que va fundar amb l'ajuda de mecenes privats", destaca la directora del Museu Pau Casals, Núria Ballester.

Vuit dècades més tard, els versos de Schiller tornaran a sonar al Palau de la Música –fa deu anys, amb motiu del 70è aniversari, es van entonar al Teatre Grec– en record d'aquell trist assaig que, d'alguna manera, s'ha convertit en el concert més llarg de la història. Si en l'acte d'obertura de l'Olimpiada Popular hi havia prevista la retransmissió a tot el món d'un missatge de pau, traduït a set idiomes, en el de demà s'incorpora al programa la *Cançó del somni*, composta per Jaume Pahissa a l'Argentina i dedicada als expatriats. Es va interpretar per primera vegada el 1942 a Buenos Aires, durant els primers Jocs Florals de l'exili. Per primera vegada es cantarà a Catalunya. El manuscrit va caure en l'oblit fins que la filla de Pahissa ho va fer arribar a un alumne de l'actual director de l'Orfeó Gracienc, Poire Vallvé.

PÉREZ DE ROZAS / ARXIU FOTOGRAFIC DE BARCELONA

“Aquest també és un homenatge a les persones que van mantenir el moviment coral malgrat la repressió. La seu social de l’Orfeó va ser presa per la Falange i l’arxiu, destruït i venut, però al cap d’un any va tornar a tenir 160 cantaires”, subratlla Vallvé. El director també ho viu com un acte que “connecta la història” amb el drama actual dels refugiats.

Abans de marxar a l’exili, el gener del 1939, Casals en va acollir uns quants a Sant Salvador. El seu últim concert a Espanya va tenir lloc el 19 d’octubre del 1938, quan les forces nacionals s’acostaven a Barcelona. Casals va fer un concert al Liceu per a la Societat d’Ajuda Infantil. Va ser l’últim que va dirigir a Espanya. A la seva biografia sobre el mestre, Robert Baldock explica: “Durant un assaig hi va haver un atac aeri i els músics van haver de buscar empara precipitadament. Quan va acabar, Casals va agafar el violoncel i va començar una suite de Bach fins que els músics van estar a punt per continuar”.

En aquell mateix concert Casals va llançar un missatge premonitori al món: “No cometeu el crim de deixar que assassinin la República. Si permeteu que Hitler guanyi a Espanya, sereu les pròximes víctimes de la seva bogeria. La guerra s’estendrà per tot Europa, pel món sencer. Veniu a ajudar el nostre poble”.

► 17 Julio, 2016

SUMARI

INTERNACIONAL

Raons d'un fracàs

Edward Luttwak, especialista en estratègia militar, analitza les raons del fracàs del cop d'Estat de l'exèrcit contra el Govern turc. **PÀGINA 13**

POLÍTICA

Units pel despatx

Marta Pascal i David Bonvehí no són amics íntims, no surten a sopar amb les seves parelles ni comparteixen temps lliure; però el treball en el Parlament els va unir per liderar el nou Partit Demòcrata Català. **PÀG. 26**

EDITORIALS

Els temes del dia

El fracàs del cop d'Estat a Turquia i la necessitat que Espanya disposi d'un Govern estable.

PÀGINA 28

OPINIÓ

Túnels i cultura

Carme Riera aborda en aquest article el poc pes que ha tingut la cultura en la recent campanya electoral. "L'accés a la cultura no és una prioritat per als ciutadans, com ho va ser en altres temps. Basta pensar en l'obstinació que va tenir la República per la cultura o en l'interès que despertava des de finals del segle XIX fins a la segona meitat del XX entre la classe obrera i l'esquerra tenir-hi accés, amb la convicció que la cultura els faria més lliures, millors i els donaria una més àmplia visió del món". **PÀGINA 29**

TENDÈNCIES

Respectar la diferència

Madrid és l'última comunitat de l'Estat espanyol a obligar les escoles a impartir continguts sobre les diferents identitats sexuals. **PÀGINA 41**

EL REPORTATGE

R

EL VEL I EL SEU SIGNIFICAT

Les filles dels emigrants musulmans que van arribar als noranta ja van a la universitat. Tenen entre 18 i 25 anys. Algunes són musulmanes. El vel pot ser un obstacle per trobar feina. **PÀGINA 44**

EL CONCERT MÉS LLARG

La Guerra Civil va obligar a suspendre el concert d'obertura de les Olimpíades Populars dirigit per Pau Casals. Era la *Novena* de Beethoven. 80 anys després torna al Palau de la Música. **PÀGINA 58**

EL GROC D'INDURAIN

Miguel Indurain va guanyar cinc Tours consecutius. Aquesta és la història del dia que va ser líder per primera vegada. **PÀGINA 67**

CULTURA

La Guerra Civil

80 anys després del conflicte que va sumir a Espanya en la tragèdia emergeixen nombrosos estudis analítics, que no ideològics, que intenten donar respostes a molts interrogants pendents. Es tracta d'investigacions que s'alimenten de documents nous. **PÀGINA 50**

ESPORTS

Molta mala sort

Radiografia de l'absurda caiguda amb bicicleta del campió en triatló Javier Gómez Noya que li va ocasionar el trencament del braç i li impedirà de lluitar per l'or a Rio. Els metges el van operar dijous i estarà de baixa durant un mes. **PÀGINA 68**

ECONOMIA

El filó sènior

En la pròxima dècada els més grans de 65 anys duplicaran els seus desplaçaments internacionals. Ells podran permetre's viatges més llargs i còmodes a preus més elevats. Aquest tipus de client demana diversió, però en un entorn segur i amb atenció sanitària. **PÀGINA 73**

► 17 Julio, 2016

	EL DIETARI D'EL MÓN
Jordi Basté	Setmana 47: Les notícies d'aquests dies salten dijous i divendres: França i Turquia. Atemptat a Niça i el fallit cop d'Estat a Turquia. I la ràdio torna a agafar el protagonisme. Encara que sigui de matinada i de cop i volta

DILLUNS

Antonio Díaz, el Mago Pop

L'Antonio torna al programa. Va col·laborar amb nosaltres fent una cosa tan impossible com màgia per la ràdio. Però esclar, aquest paio és molt bo i ho va aconseguir. Un dia, Toni Clapés i la cap de màrqueting de RAC1, Emma Martínez, em van convèncer per anar-lo a veure al teatre. No us menteixo, i l'Antonio ho pot verificar: he vist *La gran il·lusió* (amb la d'aquest diumenge) catorze vegades. Sí, catorze. I hi tornaré, perquè avui li ha fet al Toni un truc de cartes davant dels meus nassos i encara estic buscant la trampa pertot arreu. En Clapés, que fa de la simplicitat un enorme valor em diu: "No entenc aquesta mania que teniu de descobrir els trucs, a mi m'importa un rave". Té raó. Com voleu que descobreixi els trucs del mag més vist d'Europa?

DIMARTS

Myles Sanko, cantant

De pare de Ghana, de mare de França i ell nascut a Londres. Aquest collage ha format musicalment una de les veus més potents que he sentit en els últims anys. La de Myles Sanko. Li tinc un afecte especial. El que va fer per al nostre programa el 24 de desembre passat no ho oblidarem mai. Cada matí de la vigília de Nadal emetem un especial des del Palau de la Música amb els oients de RAC1. Myles va agafar un avió el 23 a la nit des de Londres i es va plantar a Barcelona, va cantar el 24 abans de les deu del matí i a les 12 pujava a un altre avió de tornada a casa seva per passar la festa en família. Un crac. Ha tornat a Catalunya. Actua aquest divendres a l'Estartit i diumenge al teatre Grec. Imprescindible. Feu-me cas.

DIMECRES

Marta Pascal, diputada al Parlament

Arriba sola. Sense ningú de premsa. Deu ser una de les dones més importants de la política catalana. És una de les (probables) encarregades de (re)fundar Convergència. S'asseu davant Vicent Sanchis, Xavier Fina, Jaume Barberà i Gonzalo Bernardos. La Marta ho remata tot. El seu to de veu em recorda al de la líder de la CUP, Anna Gabriel. Té el mòbil encès a sobre de la taula i va observant les notes que, molt de tant en tant, li envia algú d'un grup de WhatsApp. Allargo la mirada d'una manera massa curiosa. Potser la meua miopia arriba a veure com es diu el grup d'una de les futures líders del PDC. Ho aconseguixo. Es diu *Portaveu team*. No oblidem que Marta Pascal va ser portaveu de CDC.

DIJOUS

Phillipe Pradal, alcalde de Niça

La ràdio. Sempre la ràdio. Dins de l'estudi amb Joan Maria Pou comencem un especial de matinada quan intuïm que el camió de Niça es converteix en un nou malson del terrorisme. La ràdio no dorm mai. I no té mai son. Mai. Normes bàsiques de la ràdio: ni dorm ni té son. Aquest matí hem dormit poc però hi ha molta informació. El col·lega Xavi Sala aconsegueix posar-nos al telèfon l'alcalde de Niça. Rebo un watsapp de l'imprescindible Jordi Bosch (sobretot dóna-li el condol), missatge que coincideix amb el que m'escrivi a mà Glòria Serra. Quan ho faig en nom dels catalans, la calmada i agraïda resposta de Phillipe Pradal rep llàgrimes d'emoció d'Ernest Folch i Albert Gimeno. Tal com sona. Pradal ens confessa, a més, que té ascendència catalana.

DIVENDRES

Lluís M. Hurtado, corresponsal

Pensàvem que, com és habitual, el programa s'acabaria a les dotze del migdia. Hi acaba, però comença un nou especial a les onze de la nit: cop d'estat a Turquia. Niça ja queda lluny en el temps. L'actuació militar ens fa preveure una nit llarga. Com per art de màgia la redacció d'informatius es multiplica, apareixen tècnics pertot arreu i la producció treu telèfons vés a saber d'on. I, al mig, la força dels corresponsals. Lluís Hurtado, a Istanbul, n'és un exemple. Ens demana calma a les onze a Xavi Bundó i a mi. I passades les dues de la matinada, amb soroll de trets i crits a la plaça Taksim l'hi exigim ara nosaltres. Descarregueu el podcast i escolteu què és ser un corresponsal. Ser al carrer. El lloc del periodisme.

Mezquida y Gonzalo del Val Trío animarán Monzón

Página 58

► 16 Julio, 2016

Marco Mezquida y Gonzalo del Val Trío animarán la noche monzoner

La Nave de la Azucarera acogerá hoy, a las 22 horas, la doble propuesta de jazz

JESÚS MORENO

HUESCA.- La tercera jornada del Festival de Jazz de Monzón está dedicada al mejor jazz hecho en nuestro país. Los dos proyectos seleccionados no son necesariamente los dos mejores (tremendo tener que decidirse) pero sin ninguna duda deben de estar en cualquier top ten. Y en cierta manera también es la noche Mezquida, pues, este joven pianista, será su hilo conductor ya que le podrá escuchar a solo y como miembro del Gonzalo de Val. Un lujo de cita, a partir de las diez de la noche, en la Nave Azucarera.

Nacido en Mahón, de madre altoaragonesa, el pianista Marco Mezquida es, sin ninguna duda, uno de los nombres con mayor proyección de la escena nacional. Uno de los músicos que tienen más abarrotada su agenda. Solicitado para formar parte de multitud de proyectos (MAP, Círculo & Tres Tambors, Guillermo McGill, Guilla Valle... ¡porque todos quieren tocar con él!), lidera su propio trío, mantiene algunas colaboraciones de dúos (Celeste Alias, Pablo Selnik, Félix Rossi o Manel Fortia) amén de su trabajo a solo. El solo de piano, tal como se presentará,

Marco Mezquida. J.M.

abriendo la noche, es el formato que le ha encumbrado. Un pianismo que busca voz propia partiendo de su adorado Keith Jarrett. Un, tan elegante como profundo, trabajo que ha quedado documentado en magníficos discos como *La hora fértil* y *Live in Terrassa*. Un solo que el año pasado sonó, nada más y nada menos, que en el Palau de La Música, que los pasados miércoles

Gonzalo del Val. J.M.

y jueves ha sonado en Montreux (Suiza) en la final del Parmigiani Montreux Jazz Piano Solo Competition, y que dentro de unos días sonará en el María Eugenia de San Sebastián (¡vaya bombonera!) dentro de su programación del Festival de Jazz.

La segunda propuesta de la noche es el Gonzalo del Val Trío. El batería de Miranda de Ebro, lidera uno de los tríos más con-

sistentes y conjuntados del jazz peninsular. Un trío que al poco de formarse, con Marco Mezquida al piano y David Mengual al contrabajo, publicaría un aclamado disco, *Three Generations*, un trabajo cuyo título hacía referencia a la diferencia generacional de sus integrantes y mostraba un alto grado de interacción y entendimiento que ha quedado casi empañado por el segundo *Koine*, que aparecido hace tan sólo unos meses y que, seguro, va a estar entre lo mejor del año.

Del Val, al que en el último año se le ha podido ver por el Alto Aragón con diversas formaciones, además de con su trío (De Diego Trío o Mikel Andueza), es un solicitado batería que ha ido confirmando las buenas impresiones que dio, ya, con su primer disco, *Seis cuentos musicales*, y con su homenaje a la música de Stewe Swallow. Y este trío en la mejor confirmación.

Junto a Del Val y Mezquida, el tercer miembro de la formación es todo un veterano (el mayor del trío generacional) el contrabajista David Mengual, músico con amplia producción discográfica a su nombre en todo tipo de formatos. La bisagra perfecta entre el piano y la batería.

► 16 Julio, 2016

Urbanisme

P25

ERC demana que s'anul·li el pla de l'hotel del Palau

El Pla de l'Hotel del Palau. D'alt a baix: El Pla de l'Hotel del Palau. D'alt a baix: El Pla de l'Hotel del Palau.

ERC vol que s'anul·li el pla urbanístic de l'hotel del Palau

■ La mesura, la va aprovar el ple de l'Ajuntament el 2010, però mai s'ha aplicat

Ivan Vila
BARCELONA

El grup d'ERC a Barcelona presentarà en el pròxim ple una moció que insta a revertir la requalificació urbanística que es va fer per possibilitar la construcció de l'hotel del Palau de la Música. La marxa enrere, el ple ja la va aprovar per unanimitat el juny del 2010 i, sis anys després, encara no s'ha aplicat.

L'hotel era un projecte impulsat per l'expresident i saquejador confés del Palau, Fèlix Millet, i que l'empresa Olivia Hotels havia de construir en uns terrenys adquirits a l'entitat. L'esclat del cas Millet va posar sota sospita tota la tramitació del pla, que va acabar als tribunals. L'estiu del 2010, l'endemà de l'in-

El líder d'ERC a Barcelona, Alfred Bosch ■

grés —efímer— de Millet i el seu còmplice Jordi Montull a la presó pel cas Palau, el ple va aprovar, a instància d'ERC, tirar enrere les requalificacions i crear una comissió d'investigació sobre aquesta qüestió. La comissió va resultar estèril i la reversió urbanística mai s'ha completat; a més, la via judicial es va tancar al juny amb la sentència del Suprem que refermava l'absolució de l'antiga cúpula municipal d'Urbanisme i també exonerava Millet i Montull. ■

16 Julio, 2016

Un miler de cantaires en el 34è Festival Internacional de Música de Cantonigròs

■ Avui actuen els cors mixtos i els grups internacionals de dansa, i demà ho faran els cors infantils ■ L'Off Festival porta les corals fora de L'Atlàntida

Anna Aguilar
VIC

El 34è Festival Internacional de Música de Cantonigròs a Vic, que per cinquè any es fa a L'Atlàntida, ahir va arrencar amb les primeres competicions dels cors mixtos (fins a 40 cantaires) i dels cors femenins (fins a 36 veus). Avui és el torn de les actuacions dels cors mixtos de música popular i dels grups internacionals de dansa, i demà –últim dia del festival– estarà dedicat només als cors infantils. En total es concediran fins a 10.000 euros en metàl·lic en premis, a més a més de trofeus, i hi passaran 1.050 participants.

En aquesta edició –dedicada a Àngel Colomer i del Romero (director artístic del festival entre el 1983 i el 2001) i commemorativa del 125è aniversari de la fundació de l'Orfeó Català– hi haurà cantaires de vint països, amb les absències de Veneçuela i Turquia, però amb la participació de Montenegro per primera vegada.

Especial relleu està agafant l'Off Festival, en què els cantaires surten de L'Atlàntida per portar la música a diferents places i centres residencials o hospitalaris de Vic i comarca, com les actuacions que

Actuació d'Ars Nova-Coral DA UFMG (Belo Horizonte, Brasil), ahir al migdia ■ A.A.

La xifra

20

països diferents participen en la 34a edició del Festival Internacional de Música de Cantonigròs a Vic

avui a les cinc hi haurà a l'hospital Sant Jaume de Manlleu o a l'hospital de la Santa Creu de Vic. Encara que el festival ha arrelat a Vic, no ha perdut l'esperit inicial d'implicar-hi tot

La xifra

33

persones voluntàries fan de guies i acompanyants durant els dies del festival als grups de cantaires

Osona, com ho demostra que veïns de poblacions com per exemple Manlleu, Centelles, Roda de Ter, Vic, Cantonigròs i Santa Maria d'Oló aquest any continuen allotjant a casa

seva alguns dels cantaires com en les primeres edicions, tot i que ara la majoria pernocten en hotels, albergs i residències com ara el Seminari. El que sí que s'ha anat professionalitzant ha sigut l'organització. Aquest any hi ha 33 guies com Francesc Vallès, de Valls, que durant el festival s'ofereixen voluntàriament a acompanyar els grups "perquè se sentin acollits a casa nostra i no tinguin cap problema", explicava ahir, ja que molts procedeixen de països de l'est d'Europa. ■

► 16 Julio, 2016

L'últim de Convergència

JACINT BORRÀS, VETERÀ CONSELLER NACIONAL DE CDC, ES QUEDARÀ AL CAPDAVANT DEL PARTIT PER CUSTODIAR LA MÍNIMA ESTRUCTURA QUE ES MANTINDRÀ ACTIVA NOMÉS EN L'ASPECTE JURÍDIC

SILVIA HINOJOSA
 Barcelona

“Jo dic que vaig ajudar a aixecar la persiana i ara ajudaré a baixar-la”, fa broma Jacint Borràs. Als seus 83 anys, aquest veterà conseller nacional de Convergència Democràtica de Catalunya, cofundador del partit fa 41 anys, és l'encarregat de conduir-lo al desballestament. Borràs serà nomenat formalment dissabte vinent president de Convergència i té l'encàrrec de custodiar la mínima estructura de la formació que es mantindrà activa només en el pla jurídic i durant un temps indeterminat. Traspassada tota la representació i el pes polític al nou Partit Demòcrata Català, la vella CDC queda en estat de letargia per raons tècniques –blocs electorals, subvencions– i fins que es resolgui el front judicial, les possibles responsabilitats civils en el cas Palau. “Creiem que serà durant dos anys, però havent-hi judicis pel mig és difícil precisar-ho. I jo, ho he de dir, encara no sóc conscient de la magnitud de la tragèdia”, assegura Borràs. Al capdavant de CDC l'acompanyaran Carles del Pozo, com a responsable de finances, i Roser Olóndriz, que serà la defensora del militant. “Aquest tercet som els que hem de portar aquesta nau a bon port”, subratlla. Tindran la doble militància, ja s'han donat d'alta en el nou partit, i aquesta situació es mantindrà fins a la dissolució total de Convergència.

Borràs explica que va rebre l'encàrrec del mateix Artur Mas, la setmana passada. “Em va agafar per sorpresa, però li vaig dir que acceptava, encara que volia anar a dir-l'hi al president Pujol”, explica. Amic personal de l'ex-president de la Generalitat, va visitar Jordi Pujol al seu despatx del carrer Calàbria de Barcelona. “Em va dir que endavant, que estigués tranquil, que tot és correcte i que celebrava que m'ho haguessin dit a mi, a ell li sap greu que s'acabi CDC, a mi també... això del canvi de nom m'ha afectat, en el sentit que a mi ja m'estava bé ser convergent”, subratlla.

Jacint Borràs, antic comercial al sector del tèxtil, va formar part del grup que va fundar Convergència a Montserrat el 17 de novembre del 1974, en una reunió clandestina aprofitant la celebració del 75è aniversari del FC Barcelona al santuari. “Vam voler passar inadvertits entre la gentada que hi havia aquell dia. De fet, estàvem reunits, en l'acte solemne de la fundació, i des de dins sentíem fora els crits de Barça, Barça”, recorda.

En aquella època Borràs era directiu del Barça B; el va presidir en dues etapes diferents, la primera entre el 1972 i el 1976, amb Agustí Montal, i la segona del 2003 al 2010, amb Joan Laporta. Coneixedor com pocs del futbol

base blaugrana, la política i el futbol, Convergència i el Barça, han estat dues de les seves passions, sobretot la política, assegura, encara que en el seu cas han anat de la mà.

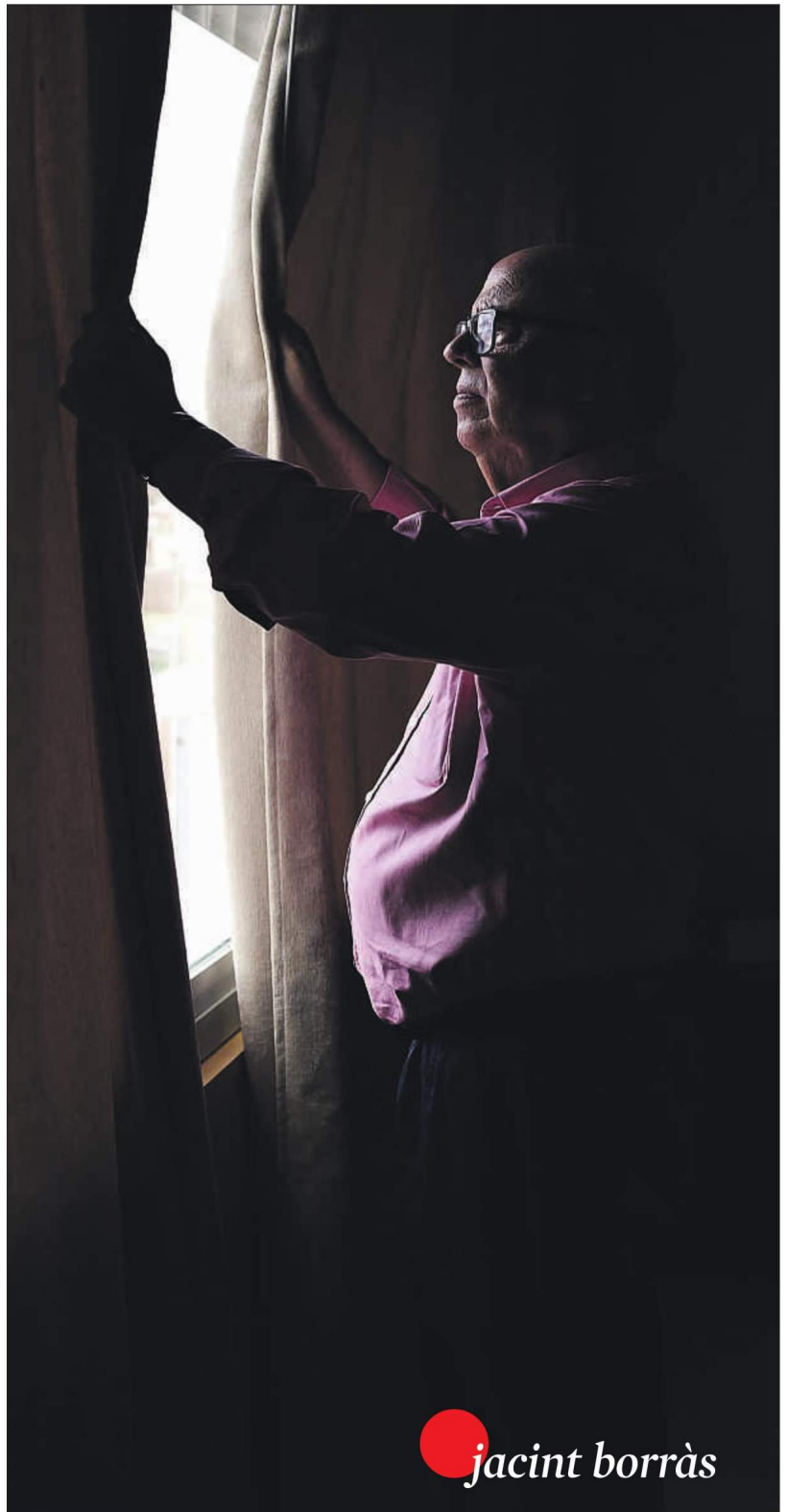
“Des de molt abans que existís CDC jo ja tenia aquest esperit que Catalunya era un país, de jove havia anat a manifestacions clandestines i tenia llibres i papers a casa que m'haguessin pogut costar un disgust, però no em van agafar mai”, assenyala el dirigent de CDC, veterà home fort del partit a l'Hospitalet i pare de la consellera de Governació de la Generalitat, Meritxell Borràs. Assegura que Convergència és independentista des del congrés de Reus el 2012, “però això és en l'aspecte formal perquè en l'esperit sempre ho ha estat”. “Pujol dirà el que vulgui, que es va tornar independentista, però des dels inicis tots parlàvem que si havia l'oportunitat de ser i podem, seriem. Sense trencar res i si cal continuar col·laborant, ho faríem”, puntualitza.

Al costat de Jordi Pujol i Jacint Borràs, en el grup fundador d'aquella jove CDC hi havia també Miquel Sellarès, Joan Granados, Anton Cañellas, Oriol Panyec

“Abans d'acceptar vaig voler veure Pujol, em va dir que tranquil, que tot és correcte”, assenyala Borràs

lla, Josep M. Cullerell, Ferran Ariño, cita de memòria el veterà dirigent. “Sempre faig la broma que el partit no es va fundar a Montserrat sinó als laboratoris Fides, que eren propietat de la família Pujol. Allà ens reuníem un petit grup i un dia, en una pissarra, el president Pujol va posar uns noms i d'allà va sortir el de Convergència”, explica. En aquestes reunions clandestines, tenien un truc per no ser descoberts, recorda: “Sortia un de nosaltres primer, anava a una cabina telefònica propera i ens deia ‘no hi ha ningú’, i llavors anàvem sortint, ara dos, ara tres”.

Jacint Borràs té mil i una històries, amb les que delecta els seus nou néts, els més grans de vint-i-tants anys i la menor, de vuit. Històries de la seva experiència durant llargs anys com a cap comercial de la tèxtil Bertrand i Serra, ocupació amb què va viatjar per tot Espanya amb una maleta de mostres de teixits, i per descomptat les batalletes de la política. “Quan els explico als meus néts que havíem de donar una contrasenya per entrar en les reunions clandestines del partit, no ho entenen, afortunadament!” i riu.

Borràs, a la seu nacional de Convergència, al carrer Còrsega de Barcelona, aquesta setmana

ALEX GARCIA

ERC demana fer tornar els edificis del Palau a la seva situació urbanística anterior

BARCELONA ► ERC demanarà en el pròxim ple que els edificis propers al Palau de la Música que es volien destinar a l'hotel del Palau, una operació descartada, tornin a la seva situació urbanística anterior. El republicà Alfred Bosch va dir que presentaran “una proposició perquè es compleixi l'acord que es va prendre el 2010 per portar l'operació del

Palau al seu estat urbanístic original”. Bosch va afegir que “hi ha sentències i acords que diuen que l'hotel no es pot fer”, i va assegurar que amb la reversió es tancarà “definitivament l'època Millet al Palau de la Música”. “És necessari que el govern de la ciutat compleixi, que no es faci un hotel i que es modifiqui el pla general metropolità”. / Redacció

TV3 i Catalunya Ràdio recorden l'inici de la Guerra Civil Espanyola

REDACCIÓ | MANRESA

■ TV3 emetrà aquest cap de setmana alguns reportatges en el *TN Cap de setmana* en el 80è aniversari de l'inici de la guerra civil. Aquests espais recordaran la cancel·lació de l'Olimpíada Popular que s'havia de celebrar el 1936 a Barcelona i les reclamacions per crear un Museu de la Guerra Civil.

Avui el programa *Quèquicom* parlarà de la batalla de l'Ebre, l'últim gran esforç de la República per aturar els feixistes. La matinada de Sant Jaume del 1938, 80.000 homes van travessar el riu per agafar de sorpresa les tropes franquistes. Durant 115 dies hi va haver 500 baixes diàries, entre morts i ferits.

Actes de commemoració tot l'any

L'acte institucional que iniciarà dilluns a les 19.30 h el programa de commemoracions que es preveu fer al llarg de l'any, organitzat pel govern de la Generalitat de Catalunya i que in-

clourà, entre d'altres, la Companyia Elèctrica Dharma, Orfeó Gracienc, Coral Càrmina, Orquestra Simfònica del Vallès, serà retransmès en directe des del Palau de la Música Catalana de Barcelona, pel 3/24. L'acte vol homenatjar els homes i dones que van patir els estralls de la guerra, el drama de l'exili i la sordidesa de la repressió franquista; recordar que hi va haver un conflicte bèl·lic, amb tota la destrucció i la mort que va comportar, i lligar aquest esdeveniment als conflictes actuals, amb una clara vocació d'arribar a les persones més joves.

Catalunya Informació també farà un ampli seguiment de l'acte. A més, *El matí de Catalunya Ràdio* presentat per Òscar Fernández, tindrà com a convidat Raül Romeva, conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, que parlarà de l'acte de la tarda i d'altres temes d'actualitat.

I dimarts, a les 00.15, TV3 reemetrà l'especial *La guerra i la humanitat* a Món 324.

16 Julio, 2016

CCMA PROGRAMACIÓN

Especiales en TV3 y Catalunya Ràdio por los 80 años de la Guerra Civil

TV3 y Catalunya Ràdio emiten una programación especial por el 80 aniversario del inicio de la Guerra Civil. El *TN Cap de setmana* ofrecerá el fin de semana reportajes que recordarán la cancelación de la instalación de la Olimpiada Popular que debía celebrarse en 1936 en Barcelona y las reclamaciones para crear un Museo de la Guerra Civil. Hoy, el programa *Quèquicom* (12.45) hablará de la batalla del Ebro, el último gran esfuerzo de la República para detener a los fascistas. Y el lu-

El especial de 'Quèquicom' dedicado a la Batalla de l'Ebre.

nes, día que se cumplen los 80 años, el 3/24 retransmitirá en directo a las 19.30 horas, desde el Palau de la Música Catalana de Barcelona, el acto institucional que contará con las actua-

ciones de la Companyia Elèctrica Dharma, Orfeó Gracienc, Coral Càrmina y Orquestra Simfònica del Vallès. *El matí de Catalunya Ràdio* también hará seguimiento del acto.

Arte. Más de 16.000 visitantes en la muestra de Chiharu Shiota en la Fundació Sorigué

► 16 Julio, 2016

ARTE EXPOSICIÓN

Shiota ya se despide de Lleida

La muestra 'In the beginning was...' en la Fundació Sorigué se clausura mañana tras recibir más de 16.000 visitas || La japonesa es un referente del arte actual

REDACCIÓN

LLEIDA | La exposición *In the beginning was...* de la artista japonesa afincada en Berlín Chiharu Shiota, que puede verse hasta mañana en la Fundació Sorigué de Lleida, ha recibido desde su inauguración el pasado octubre más de 16.000 visitas. De estas, más de 6.000 son de alumnos de 126 centros escolares. Por lo que se refiere a los adultos, la mayoría de visitantes procedían de Catalunya, aunque también se registraron 700 del resto de España y un centenar de extranjeros. Entre el público estuvo la presidenta de la Fundació Orfeó Català, Mariona Carulla, el director del Palau de la Música, Joan Oller, o la banda británica de tributo a Led Zeppelin, Letz Zep, por citar unos pocos nombres. La impactante pieza principal de la muestra está creada expresamente para la ocasión con hilos y piedras de la gravera del Grup Sorigué de Menàrguens y representa el *big bang*. Shiota es todo un referente del arte actual de Asia. Buena prueba de ello es que se convirtió en la atracción de la 56 edición Bienal de Arte de Venecia con la obra, *The key in the hand* (*La llave en la mano*). Esta es la tercera gran exposición que organiza la Fundació. La primera fue una exitosa retrospectiva del pintor español Antonio López, entre mayo de 2012 y marzo de 2013, mientras que entre octubre de 2013

'In the beginning was' rememora el 'big bang' y cuenta con piedras de la gravera de Sorigué.

y marzo de 2014 le siguieron las fotografías gigantes del cineasta Wim Wenders. La directora de la Fundació, Ana Vallés, destacaba la capacidad de Shiota "de demostrar emociones ocultas en todo tipo de públicos y de interacción de la obra con sus visitantes" y añadió que, con exposiciones como la de Shiota, "queremos contribuir al impulso del talento y al acercamiento del arte contemporáneo a todos los públicos".

Visitas guiadas gratuitas durante todo este fin de semana

■ Este fin de semana es el último en el que los leridanos que lo deseen pueden disfrutar de alguna de las visitas guiadas gratuitas que ofrece la Fundació Sorigué o visitarla libremente. Están inscritas alrededor de 60 personas. El equipamiento

permanecerá abierto hoy de 11.00h a 14.00h y de 17.00h a 20.00h. Mañana, lo estará de 11.00h a 14.00h. Quienes lo deseen pueden inscribirse a las visitas guiadas a través del teléfono 600 600 003 o del correo electrónico info@fundaciosorigue.com.

► 15 Julio, 2016

Mariona Carulla, en «(re)Pensar Menorca»: «Naturaleza y cultura son las claves de la Isla»

La presidenta del Orfeó Català y de la Fundació Palau de la Música Catalana, Mariona Carulla, manifestó ayer noche en Ciutadella que Menorca tiene capacidad para reconducir el turismo de sol y playa hacia otras ofertas, basadas en las actividades culturales, patrimoniales y los recursos naturales. Carulla dio a conocer sus propuestas en el Pati de cal Bisbe, tras ser presentada por Fina Salord, coordinadora científica del IME. Mañana publicaremos una amplia información sobre esta conferencia del ciclo re(pensar) Menorca».

El Pati de cal Bisbe acogió ayer tarde la octava conferencia del ciclo organizado por el diario 'Menorca'. ● FOTO JOSEP BAGUR

► 15 Julio, 2016

Ad LIBitum

ÒPERA A CASTELLADRAL

■ El plat fort del nou festival Ad LIBitum, que combina vi, música clàssica i gastronomia en un mateix espai, arriba demà a Castelladral. Després d'estrenar-se dissabte passat amb el guitarrista Francesc Pareja, ara és el torn de l'òpera, amb un recital que pretén treure de context aquest gènere tot portant-lo en un entorn rural. Els quatre protagonistes són intèrprets amb una reconeguda trajectòria: Maria Genís, nascuda a Puig-Reig i membre de la Polifònica; Carles Pachón, navassenc, també vinculat a l'entitat; Araceli Esquerra, berguedana i membre del Cor de Cambra del Palau de la Música, i, finalment, la barcelonina Elisenda Martí. El repertori estarà format per fragments del *Barber de Sevilla* (G. Rossini) i *Les Noces de Fígaro* (Mozart), peces d'una trilogia que es considera instigadora de l'ideari de la Revolució Francesa.

📍 LLOC: **Castelladral**. 🕒 DIA I HORA: **demà, a les 21 h.** 🎟 ENTRADES: **40 € (inclou sopar i vins). Menors 14 anys: 15 €.** **Reserves al telèfon 93 869 53 11**

